

Привіт, мене звати Дмитро Катюха, мені 17 років. Народився я у місті Мелітополь, Україна. 24 лютого о 5 годині ранку моє життя змінилося раз і назавжди. Я прожив місяць в окупації, а потім вирішив, що залишатися там стає дуже небезпечно і ми виїхали на підконтрольну Україні територію. Мої батьки і молодший брат залишились в Україні, а я живу і навчаюся у Німеччині.

Вірші я пишу з січня цього року і ось один із них.

Як за один день може змінитися життя

Одного дня до мого дому завітала війна,
Після цього вже неможливо нормально жити,
Перед тобою тепер гола стіна,
Яку неможливо нічим перекрити.

І я не знаю як чітко передати це відчуття,
Коли розпадаються цілі родини,
Тисячі життів ідуть у небуття,
А в середині нічого, окрім лиш руїни.

Не знаю як відчуття це пояснити,
Коли до тебе прийшли невідомі,
І хочуть тебе просто убити,
Ні за що, у твоєму власному домі.

Ніколи, ніколи я їм цього не пробачу,
Нехай що вони там будуть робити,
Я сам все це бачив і бачу,
Діру у серці вже нічим не залічити.

Вони гадають, що здатні зламати цю міць,
Цю силу по венах і волю,
Але нехай запам'ятають повік,
Ми завжди самі вирішуємо свою долю.

- 1) Mein Freund und ich bei einer pro-ukrainischen Kundgebung in der besetzten Stadt am 5. März
- 2) Explodierter Panzer unter meinem Haus am 25. Februar
- 3) Evakuierungszug, dann habe ich meine Eltern zuletzt am 28. März gesehen

